

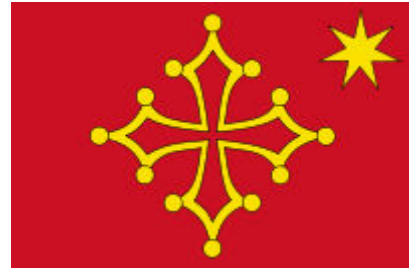
Konu: **Kadim Diller ve Yazılar**

Yazı: **22**

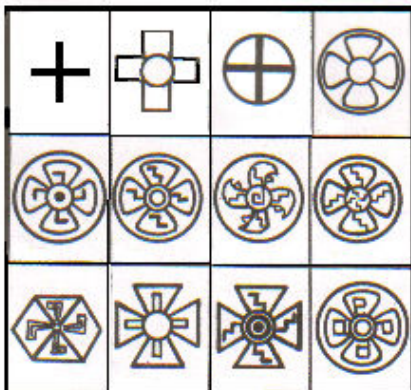
OKH Halkları

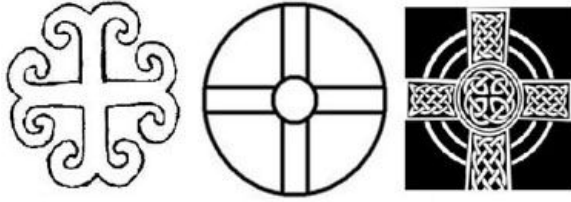
Asya'dan batıya göç eden Tur ve OK boyları Anadolu'ya ve Akdeniz kıyılarına yerleştiler. Fransa'nın güney bölgesine **Langue D'Oc** adı verilir. Bunun anlamı /OK dili/ olup o bölgede konuşulan dilin Ok halkına ait farklı bir dil olduğuna işaret eder. Zaten Fransızca sözü dahi /**Lingua Franca**/ sözünden türer ki Latince "Ortak Dil" veya "anlaşma dili" demektir. Demek ki, Fransa birleşip tek bir ülke olunca ortak bir anlaşma dili gerektiğinden Latin kökenli kuzeydeki halkın konuştuğu Fransızca kabul edilmiştir.

Fransa'nın güneyinde birçok mahalli dil konuşulurdu. Bunlar **OK** dilleri, **Provensal, Overnya, Gaskon, Limuzin** ve **Alp** dilleri olarak bilinirler. Altta resimde Fransa'nın güneyinde OK dilinin, kuzeyinde OYL dilinin konuşulduğu belirtiliyor. OK sözü aynı zamanda "evet" anlamını içermekteydi. Tüm dünyada geçerli olan OKEY sözünün kadim OK dilinden kaynaklandığını anlıyoruz.

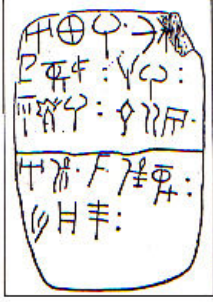

Üstte sağda **Oc** (OKH) bayrağını ve altta Asya'nın çeşitli bölgelerinde bulunmuş olan Okh simgelerinden örnekleri görüyoruz. Sağdaki çömlek parçası Asya kökenli olup, kadim Türk kültürüne ait olduğu saptanmıştır.

KIRGIZ ODİN (Viking) KELT

GİRİT (Linear-A)

ÇİN

GÖREME (Kapadokya)

Solda çeşitli bölgelerde yaşamış olan OKH halkının örneklerini ve sağda Kelt veya Pikt halkına ait OKH simgesini görüyoruz.

Anadolu OK'ları

Anadolu'ya gelip binlerce yıl önce yerleşmiş Ön-Türk toplulukları hakkında pek az bilgi sahibiyiz. Genelde Anadolu halkları, bize Hind-Avrupa dili konuşan ve Yunan abecesi ile yazan topluluklar olarak tanıtılmıştır. Bu sav tümüyle yanlış değildir. Gerçekten de M.Ö. 500 yıllarından itibaren Yunan (Helen) kültürü güney ve batı Anadolu'ya büyük çapta hâkim olmuştur. Fakat Ön-Türklerin tarihi M.Ö. çok daha eskilere gider.

Ön-Türk kökenli OKH halkının sadece Anadolu'ya değil, tüm dünyaya çok eski dönemlerden itibaren yayılıp yerleştiklerini üstteki örneklerden anlıyoruz. Bu halkın izlerine Anadolu'nun birçok farklı bölgesinde rastlamak hem ilginç hem de heyecan vericidir.

Akdeniz kıyılarına yerleşmiş olan Likya kültürü birçok eser ve yazıt bırakmıştır. Likya yazısının bir tür Yunan yazısı olduğu görüşü yaygındır. Ancak, Likya yazıtları Yunan abecesindeki seslerle okunduğu zaman anlamlı ifadelerin ortaya çıktığı nadirdir. Çoğu zaman bir özel isim olduğu görüşü üzerinde durulmakta ve "Özel isimlerde anlam aranmaz" düşüncesi ile bilgisizlik örtülmektedir.

Örneğin, **LİKYA** adının anlamı nedir? Likya kültürünün bir Ön-Türk kültürü olduğu yaklaşımı yapılırsa, anlamsız isimler ve sözler bir anda canlanacak, anlamlı ifadelere dönüşeceklerdir. Likya adı **ULU-OK-ÖYÜ** sözlerinin birleşimi sonucu

ortaya çıktığı görüşündeyim. UL damgasını Lİ olarak okuyan Helen halkı Likya adını üretmişlerdir. Bunun kanıtı hem yazılarında hem de mezar taşlarında görülebilir. Resimde solda görülen bir Likya mezarının (lahitin) üst kapak taşıdır. Küçültüp gösterdiğim yan bölgede açıkça bir ok kabartması bulunuyor. Ön-Türk kültüründe her isim, resim, kabartma, heykel ve mimari yapı bir anlam içermekte idi. Asla anlamsız isimler verilmez, anlamsız süsler yapılmazdı. Bu bakımdan lahitin yüzündeki ok da yönetici kutsal OKH kişiyi simgelemektedir.

Keza Likya yazıtlarını da Ön-Türk kültürünün damgaları ile okuyup anlamlandırabiliriz. Bodrumda bulunmuş ve Bodrum müzesine kaldırılmış olan bir Likya yazıtını yukarıda sağda aktarıyorum. Sağdan sola doğru yazılmış olan bu iki sözcük batılı dilciler tarafından "TE ENES" şeklinde okunmuştur. Fakat "Te Enes" sözlerinin ne anlama geldikleri bilinmiyor. Orhun harfleri ile okunduğunda **LU URUN** sözleri beliriyor. LU URUN sözü "**Uluların yerleşim yerine ait**" anlamını taşıyor. Çünkü baştaki L harfi aynı zamanda UL damgasıdır ve ardına konan U harfi **ULU** sözünü oluşturuyor. Orta Anadolu'da **LUVİ** halkının Hitit halkından bile önce yerleşmiş olduğu ve LU-Vİ adında da ULU hecesinin yer aldığı görülüyor.

İkinci sözcük olan **URUN** sözünün anlamı "yerleşim yerine ait" olmaktadır. Sümer şehirlerinden birinin **UR** olduğundan ve "yerleş" anlamını taşıdığı açıktır. Bugün dahi "urmak" vurmak ve yerleştirmek anlamında kullanılmaktadır. -UN takısı ise aidiyet takısı olup, suyun, koyunun, borunun,... örneklerinde olduğu gibi halen kullanılmaktadır. Şu halde taşta kazınmış olan bu iki sözcük bir bakıma Likya bölgesinin varlığını haber veriyor. "**Bu bölge Ulu halka aittir**" şeklinde bir uyarı içeriyor ve bir çeşit ikaz levhası veya ibaresi görevi yapıyor.

Yukarıdaki resmin sağ alt köşesinde görülen haç şekilleri Kapadokya (Göreme) bölgesinde halen bulunuyorlar. Bu şekillere Hıristiyan haçı deniyor. Oysaki bu şekillerin her biri OKH damgasıdır ve Kapadokya halkının OKH halkı olduğunun işaretleridir. Kapadokya'da "**İkonoklast**" bir dönem yaşamış ve tüm **ikonaları kırmıştır**. İnsan resmi içeren ikonaları Romalılardan kaçan Hıristiyanlar, peri bacası denen kayaya oyulmuş barınakların duvarlarına çizmişlerdi. Oranın yerli halkı olan ve Hıristiyanlardan çok önce o bölgeye yerleşmiş olan OKH halkı ikonaları kırıp kendi simgeleri olan ve daha önce çizmiş oldukları OKH simgelerini ortaya çıkarmışlardır. Çatışmayı sona erdirmek isteyen Hıristiyanlar OKH simgesini İsa'nın haçı olarak kabul edince sorun çözülmüştür. Böylece, haç (Okh) simgesi Hıristiyan dininin esas simgesi haline dönüşmüştür.

Kapadokya adı dahi Kapadı-OK-Öyü /**Kapalı OK bölgesi**/ anlamını taşır. L ile D seslerinin yakınlığı bu küçük değişimi oluşturmuş, ancak Türkçe anlamı tümüyle kaybolmuştur. Alttaki resimde görülen Göreme'deki kapalı peri bacalarını ve yer altındaki şehri göz önüne aldığımızda "Kapalı OK bölgesi" daha bir gerçeklik kazanıyor.

